

R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět.

1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích
Z prohraných válek se vojska domů vrací
ač zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.

R: Sáro, Sáro...

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav
Srdcová dáma má v každé ruce růže,
tak snadno pohřbít může sto urozených hlav.

R: Sáro, Sáro...

3. Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě proti povinnosti lék

R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
ti chybí abys mojí duši mohla rozumět

4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
o tajemstvích noci ve tvých zahradách
A já, potulný kejklíč, co svázali mu ruce,
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah!

R: Sáro, Sáro, pomalu a líně
s hlavou na tvém klíně chci se probouzet
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa padá ráno
a v poledne už možná bude jiný svět

Sáro, Sáro, vstávej milá Sáro
andělé k nám přišli na oběd